

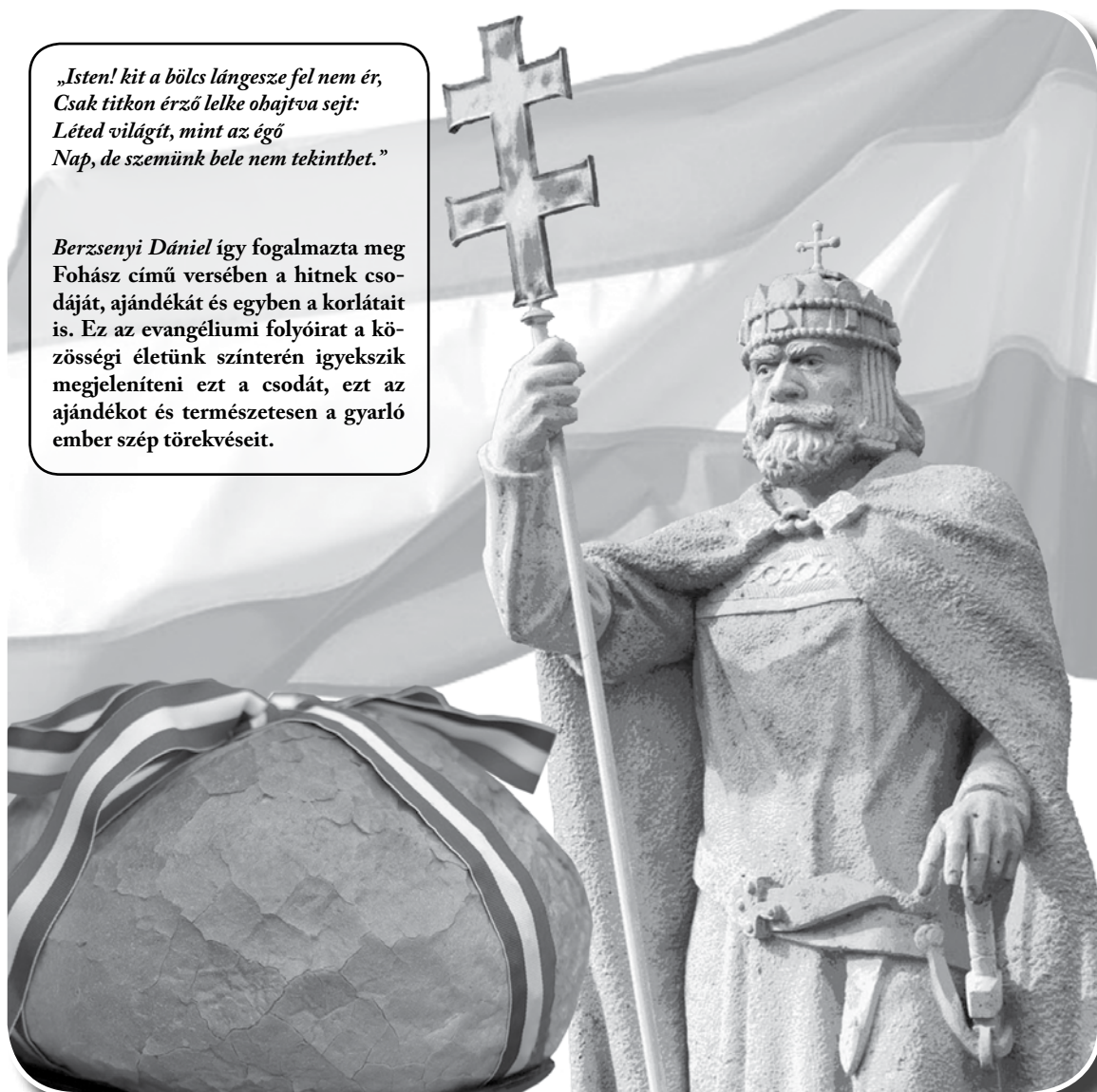
SOLI DEO GLORIA

EVANGÉLIUMI, KÖZÉLETI FOLYÓIRAT

*„Isten! kit a bölcs lángesze fel nem ér,
Csak titkon érző lelke obajtva sejt:
Léted világít, mint az égő
Nap, de szemünk bele nem tekinthet.”*

Berzsenyi Dániel így fogalmazta meg Fohász című versében a hitnek csodáját, ajándékát és egyben a korlátait is. Ez az evangéliumi folyóirat a közösségi életünk színterén igyekszik megjeleníteni ezt a csodát, ezt az ajándékot és természetesen a gyarló ember szép törekvéseit.

„Jobb dolgom is lehetne...”

Húsvét hétében jelent meg evangéliumi, közéleti folyóiratunk, a Soli Deo Gloria első száma. Emlékszem, nagyszombaton kezdtem el terjeszteni az újságot, járva a kisvarsányi utcákat. Látni kezemből a rengeteg lapot, egy fiatal ember lépett ki elé az egyik ház portájáról. A frissen megjelent kiadványról kérdezett, s örömmel nyújtottam át neki az első szám egyik példányát. *Szép, szép – mondogatta, gondosan forgatva a lapot. De nincs jobb dolgod hétvégén, mint újságot hordani?* – kérdezte mosolyogva, s hirtelen csak annyit tudtam felelni rá, *nekem ma ez a kikapcsolódás, s szerintem neked is az lesz, ha elolvasod a lapot.* Majd derűsen elkészöntünk egymástól, s folytattam az „újságkihordást”.

A nap hátralévő részében azon töprengtem, vajon milyen „jobb dolgom” is lehetett volna nagyszombaton. Pihenhettem volna délelőtt egy keveset, ha egyéves kislányom is így gondolta volna. Vagy levághattam volna a kertben a fűvet, hiszen annak is ideje volt már. Felcaphattam volna a laptopot, mivel „házi feladatot” is hagytam magamnak a hosszú hétvégére. Sok, látszólag „ésszerűbb”, kifelé jobban „kommunikálható” teendőm akadt volna, azon a délelőttön mégis a lapterjesztés mellett döntöttem. Fontosnak gondoltam, hogy ha csak néhány száz emberhez is, de eljusson húsvét üzenete, s az a jó pár hasznos gondolat, melyek a lelkes szerzők tollából születtek.

Mindannyiunkból előtör néha az érzés, amikor szeretnénk másoknak a szolgálatára lenni, másokat megörvendeztetni. Ennek egyéni formáját segítségnek, intézményesült változatát pedig civil életnek hívjuk. Utóbbira szép számmal találunk példát városunkban is. Forró nyarunk első hete ebből adott ízelítőt a Dunavarsányi Napok keretében. Jó volt látni jubiláló szervezeteink nívós produkcióit, civil egyesületeink emlékeztető fellépéseit. Tőlük is bizonyára sokan megkérdezték már, nincs-e jobb dolguk, mint munka után az estét, vagy a hétvégéket próbával tölteni. (Talán ők frappánsabb válasszal szolgáltak volna, mint én...) Próbáltak, hogy a „nagy napon”, amikor elének álltak, színvonalas produkcióval örvendeztessenek meg minket. Épp úgy, mint az a sportoló, aki éveken át különösebb elismerés nélkül küzd, s egyszer csak felállhat a dobogó legmagasabb fokára. A hajnalonként uszodába botorkáló sportolóra minden bizonnyal sokan sajnálkozva pillantanak, a dobogóra lépő olimpikonra viszont egy ország tekint büszkén. Pedig nincs siker szenvedés és küzdelem nélkül. Mint ahogyan sikeres előadás sincs maratoni

próbák és önfeláldozás nélkül. Köszönet ezért annak a rengeteg áldozatos léleknek, amelyik magából adott egy darabot a városnapokon.

Jó volt varsányinak lenni júniusban, és felemelő érzés volt magyarnak lenni augusztusban, amikor egy világ ámulhatott egy alig tízmilliós ország sporteredményein. Olimpikonjaink éveken át tartó keserves munkája szemünk előtt, a mi büszkeségünkre érett pompás gyümölcscsé. Fenséges látvány volt a magyar színekbe „öltözött” lelátó az uszodától a tornacsarnokig Londonban. Jó volt látni, hogy nemzetünk tagjai épp annyira képesek összefogni, mint néha egymás ellen fordulni. Hogy a világsikertől néha pont egy karnyújtásnyira vagyunk. Ahogyan a vereségtől és a kudarctól is.

A siker kulcsa a szeretet és a közösségteremtés. Mindkettő önfeláldozást kíván, és gyakran ez esik leginkább nehezünkre. Amikor pénzzel vagy elismeréssel nem kecsegtető dolgokért fáradozunk. Amikor magyarázatra szorul mások előtt, miért foglalkozunk nem „forintosítható” dolgokkal.

Önfeláldozás nélkül nincs közösségi siker, de nincs egyéni boldogulás sem. A Naprőzsa lakópark fiatal családjai sem boldogultak volna egyenként, ha nem fognak össze, aminek eredménye egy kulturált játszótér lett. Ehhez persze kellett városunk vezetői is, akik mellé tudtak állni a jó kezdeményezésnek.

Itt van augusztus 20-a: Szent István napja, az államalapítás és az új kenyér ünnepe. Ez a nap a kezdetről, az újról, s a történelem síkjába helyezve az újrakezdésről is szól. Arról, hogyan kell időről időre megújulnia nemzetünknek, s benne elsőként magunknak. Hogyan kell újra és újra felvennünk a küzdelmet a globalizálódó világ értéksemlegességével, s hogyan építsünk fogyasztói társadalom helyett öntudatos, fiaira büszke nemzetközösséget. Minden a hétköznapiaknál kezdődik. Vagy inkább a hétvégéknél. Amikor a rohanó munka forgatagából kiszakadva erőt veszünk magunkon, s pihenés helyett olyasvalamit teszünk, ami a közösséget szolgálja. Civil életet élünk, társadalmi munkát végzünk, vagy épp újságot hordunk. Szinte mindegy is, mit teszünk, a lényeg, hogy tegyük.

Mert, ahogy Gróf Klebelsberg Kuno mondta: „*Nekünk, magyaroknak valóságos nemzeti betegségünk a sok beszéd, melynek csak egy ellenszere van: a tett.*”.

Keressük meg tehát azt a cselekedetet, amellyel hasznosak lehetünk másoknak, s legyen elég bátorságunk hozzá a Jóisten segítségét is kérni.

Dr. Szilvay Balázs

Újkenyér ünnepén Ravasz László, püspök, közíró 1930-ban elmondott, a rádió által is sugárzott igehirdetésének részleteit olvashatjuk. Legyen épülésünkre a veretes, emelkedett hangvételű és mély gondolatokat hordozó beszéd. A püspök eredeti beszédét közöljük, a bibliai hivatkozást pedig a modern fordítás szerint. (Dr. Bóna Zoltán)

Kenyér és Ige

„Ekkor az ördög így szólt hozzá: „Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy változzék kenyérré.” Jézus így válaszolt neki: „Meg van írva, hogy nemcsak kenyérrel él az ember.” (Lk.4,3-4)

Ravasz László

A világ láthatatlan, óriás fáján egy nagy, érett gyümölcs a Föld. Magva tűz, kérge kő, hamva televény. Ez a televény úgy támadt, hogy tűz és víz elporlasztotta a

követ, és ez a por elkeveredett az élet elhalt anyagával, a halál porával.

Mikor a bűnbeesett ember kiűzeték a paradicsomból, elhangzott felette az átok: porból lettél és porrá kell lenned; de amíg porrá leszel és megkövéríted a földet, amelyből vétettél: orcád veritékével egyed a te kenyeredet. Enni kell, e nélkül nem lehet élni; de a kenyérhez munka és törődés kínos útján jut az ember. Bele van tehát építve a világ fundamentomába ez a megmásíthatatlan törvény: kenyérrel él az ember.

... (De)

„Nemcsak kenyérrel él az ember!” Krisztus urunknak ez a harsonázó Igéje megszakítja a paradicsomi átok sűrű ködét, mint a felleget a villám cikázásra.

Az ember nemcsak test, hanem halhatatlan lélek is, s ezt a lelket nem lehet kenyérrel jeltartani. A vályúhoz láncolt királykisasszonynak nem elég a sertések eledele.

A léleknek úgy kell az Ige, mint a testnek a kenyér. A kenyér táplálékká vált természet, az Ige: a táplálékká vált Isten. Isten, amint magát gondolatban, érzésben, akaratban, az új ember, a lelki ember ihletésében adja a gondolkozó, érző, akaró lélek számára. Az Ige maga Isten, amint táplálékká válik számunkra, hogy élet lehessen bennünk.

...

Többé nem veszedelem az, hogy sok, vagy kevés a kenyér. Ha sok: hála, szeretet, jószág fakad a testté lett Igéből; ha kevés: alázatos hit, fokozott munka, lemondó osztály. Öt kenyérre ötezer embert vendégelt meg, s a morzsákból két kosárra való felesleg támadt. Megtanít böjtölni, hogy a kenyér másnak jusson, és megtanít böjtölni, hogy a másét ne vegyem el. Tudunk szűkölködni, és tudunk bővölködni, mert mindenre van erőnk a Krisztus által, aki megerősít minket.

Így lesz a kenyér szentté: érzik rajta az ajándékozó Isten kezének melege, megmozdul, mert az adakozás lelke nógatja; bizonyosság az Isten szeretete, az emberi jószág és az emberi hála mellett. Szent a kenyér, mert veriték, munka, szolgálat és jótétemény van benne, szent a kenyér, mert Igévé vált.

Az Ige kenyér legyen, hogy a kenyér Igévé váljék.

Ez a magyar aratás evangélioma. Ámen.

Mindannyiukat szeretettel hívjuk az újkenyéri hálaadó istentiszteletünkre augusztus 20-án de. 10 órára a Református Templomba, és baráti összejövetelre, vendégségre du. 5 órára a Közösségi Házba.

Etikaoktatás - Hitoktatás

„Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.” (Példabeszédek 22:6)

Bizonyára nem bibliai ihletésre, de ennek szellemében készült el idén az új közoktatási törvény, amelyről viták, érvek és ellenérvek sorozatát követhettük figyelemmel hónapokon át. Az új törvény egyik fontos eleme, hogy bevezeti a tanrendbe illeszkedő etikaoktatást mind az általános, mind pedig a középiskolákban. Ugyanakkor az etikaoktatást a szülő kérésére kiválthatja a felekezeti alapon történő, és az egyházak által biztosított hitoktatás. Felmenő rendszerben, tehát a gyermekek, illetve szüleik választhatnak világi erkölcstan vagy felekezeti hittan között.

Sokak számára még egyházi körökben is nóvum és nagy megoldandó feladat volt ez az új rendelkezés. Aggodalmas hangok, féltő intések is elhangzottak ezekkel kapcsolatban. Egyesekben még az is felmerült, vajon az egyházak felkészültek-e ezekre a feladatokra. Az állam és az egyházak megfelelő oktatási intézeteiben és hivatalai között máig folynak az előkészületek és egyeztetések.

Dunavarsányban húsz esztendeje olajozottan, ezen a módon folyik a hittanoktatás és etikaoktatás. A helyi rendszerváltozásnak egyebek mellett ez volt az egyik kézzel fogható jele. Kijelenthetem, hogy az iskola vezetése és az egyházak, illetve hitoktatók között korrekt partneri viszonyt sikerült kialakítani. Ezt a megoldást elfogadták a szülők is. A mindenkori iskolavezetés pedig megtalálta a gyakorlati megoldásokat egy olyan helyzetre, amely országszerte is kivételt képezett. S most az idő és a törvényhozás minket igazol. Két évtized után végre országossá lesz az a gyakorlat, amely Európa sok országában és Dunavarsányban már régen jól működik.

Mire való a hitoktatás?

1.) Azon gyermekek szülei számára, akik kereszteleési fogadalmat tettek egy segítség, hogy ígéretüket betarthassák.

2.) A keresztségben nem részesültek számára lehetőség, hogy megismerkedjenek a vallás, és elsősorban a keresztyén hit alapjaival, a Szentírással, a keresztyénség és az egyház tanaival, történetével felekezeti alapon.

Tehát oktatásról, ismeretszerzésről van szó, amely segít az értékek és elvek világát nemcsak megismerni, hanem azokat a gyakorlatba átültetni is. Ez egy jó dolog. Az már nem annyira, hogy sok hittanos a templomig már nem jut el. El kell mondanom, hogy az istentiszteleteinken a gyülekezet tagjai legfeljebb a konfirmációi előkészítésen találkozhatnak a hitoktatásra járó gyermekekkel. Nem a hívó szó hiányzik, hanem a szülők úgy gondolják, hogy a hittanbeíratással eleget tettek mindannak, amit annak idején megfogadtak. Természetesen ezen gondok ellenére, mint a református egyház lelkész-hitoktatója, aki főfoglalkozásban két gyülekezet eljövendő nemzedékéért felelősséget érezve 32 esztendeje végzem ezt a munkát, bátran kijelentem, a magvetés szolgálata a mienk. Ezt tesszük a hittanórákon is.

Ehhez ez az új törvény nagyobb lehetőséget ad. Bizonyára sok helyen jobb körülményeket teremt, s az sincs kizárva, hogy a további intézményesülés újabb jó gyümölcsöket terem még nálunk is mind a hitoktatás, mind pedig az etikaoktatás terén.

Az aratás Ura pedig gondoskodik arról, hogy a jól és tisztességesen végzett magvetésünk áldás lesz a felnövekvő új nemzedék boldogulására, nemzetünk javára és Isten dicsőségére.

Dr. Bóna Zoltánné

A Soli Deo Gloria Közösség

mint közhasznú egyesület működik. Fő tevékenységét egyrészt a református egyház-község, másrészt pedig a Soli Deo Gloria Közhasznú Kft. szolgálatának és szolgáltatásának kiegészítéseként a spiritualitás, oktatás, segélyezés, programszervezés, tanácsadás különböző területein végzi.

Egyebek mellett ennek jegyében tartja fenn a jószágporát, és kezeli a Közösségi Ház körüli területet. A munkálatokat az egyesület tagjai és támogatói önkéntesen, ellenszolgáltatás nélkül végzik.

Közhasznú jogállása alapján kötött szerződést Dunavarsány Önkormányzatával, amelynek értelmében játszótér céljára díjmentesen a város rendelkezésére bocsátja a szükséges területet a Habitat u. 10-12. alatti ingatlanon. A játszótér tehát a város tulajdona, és a város működtetése alatt áll, amelybe beletartozik az udvar gondozása, tisztán és rendben tartása.

Közösségünk szívesen tett eleget e kérésnek, hiszen azért jött létre, hogy a szélesebb község javára, hasznára legyen. A területet ingyen biztosítja azzal a reménységgel, hogy szép, rendes, gondozott környezetben örülhet a kisgyermekes családok kedves, kellemes és épületes időtöltésének.

Egy másik szerződés megkötés alatt áll, amelyben az Árpád Fejedelem Általános Iskola oktatói és nevelői munkájához ajánl egyesületünk segítséget a Jószágporta adta lehetőségeivel. E szerződés értelmében az iskola és az egyesület szervezett és rendszeres együttműködéssel szolgálja a fenntartható társadalom, a fenntartható gazdaság és egyáltalán a fenntartható életmód nem kis elvárásait. A felnövekvő generációk számára kimondhatatlan fontossággal bír e kérdéskör, amelyet ha nem veszünk elég komolyan, néhány évtized alatt felszámoljuk az élet elengedhetetlen feltételeit.

Mindkét terület és mindkét együttműködés konkrét példája a közhasznúságnak azzal a szándékkal, hogy ezek áldásából minél többen részesedjenek.

A Soli Deo Gloria Közösség, mint Egyesület az elmúlt évben kezdte meg munkáját, szolgálatának kezdetén van. Ugyanakkor törvényes kötelezettsége, hogy közzétegye közhasznúsági jelentését és egyszerűsített mérlegét. Ennek a kötelezettségnek az www.sgdunavarsany.hu honlapunkon teszünk eleget.

***A Soli Deo Gloria Közösség
elnöksége***

A játék komoly dolog!

A Soli Deo Gloria Községi Házudvarán már hetek óta élvezhetik a kisgyermekes családok az önkormányzat/városunk tulajdonában álló létesítményt, a JÁTSZÓTERET. Amikor a ház építését terveztük, legnagyobb személyes problémám az volt, hogy hol fog játszani az utca sok-sok kicsi gyermeke. Most a város legszebb, legbiztonságosabb játszóterén szórakozhatnak, és játszanak is nagyon sokan a város egész területéről. Jó látni, ahogy a szülők beszélgetnek, gyönyörködnek gyermekeikben, azok pedig önfeledten játszanak.

A játék a gyermek alapvető tevékenysége, amelynek pótolhatatlan szerepe van az egészséges és harmonikus testi-lelki-szellemi fejlődésben. A gyerekek játék közben fedezik fel környezetüket, az őket körülvevő világot, illetve ez által ismerik meg saját képességeiket és képességeik korlátait is. Játék közben a gyermek megismerkedik a közösségi élet szabályaival is: jó esetben megtanul alkalmazkodni, türelmesen várni, együtt játszani társaival, rosszabb esetben tanulatja a konfliktuskezelés módjait. Lehetősége nyílik arra is, hogy képességeit összemérje társaival. Kipróbálhatja erejét, ügyességét, gyorsaságát, ismereteket, tapasztalatokat szerez. Fejlődik problémamegoldó képessége és logikus gondolkodása. Megtanulják az összefüggéseket megérteni. A játék során a gyermek gyakran kerül olyan helyzetbe, amikor problémát kell megoldani, akadályokat leküzdeni, mérlegelni. Ezért nagyon fontos, hogy minél felszabadultabb legyen, és legyen öröme ezekben a tevékenységekben. A kisgyermek hamar nyitottá válik az őt körülvevő világra, hiszen a kíváncsiság ott él minden gyermekben. Ez a

kíváncsiság válik később a tanulás és a tudás utáni vágy mozgatórugójává.

Kosztolányi Dezső, a múlt század egyik irodalmi óriása, akire elsők között hatott a mélylélektan titokzatos valósága, sokat foglalkozik a játékkal. Egyebek mellett így ír: „A játék az különös / Gömbölyű és gyönyörű, / Csodaszép és csodajó, / Nyitható és csukható, / gomb és gömb és gyöngy” (A játék) Máshol így: „A játszótársam, mondd, akarsz-e lenni, akarsz-e mindig, mindig játszani, akarsz-e együtt a sötétbe menni, gyerekszívvvel fontosnak látszani”. Kosztolányi ezekkel és számos más versével megvallja, hogy a játék

életfontosságú része a minőségi felnőtt életnek, ami több mint a pusztán túlélés gyakorlata.

Kortársa, Szép Ernő a játékkal kapcsolatos hiányérzetének - amelyet már pótolni sem remél itt e földi világban - ilyen őszintén ad hangot: „Én játékot már nem kérek, / A gondoktól rá se érek, / De meghalok én is egyszer, / Én is egyszer, / Én is egyszer / S a mennyországba megyek fel. ... Észrevesz az isten engem, / Megszólok szépen, csendben: / Kérem én még nem játszottam, / Nem játszottam, / Nem játszottam, / Játsszani akarok mostan.”

Szívből kívánom, hogy gyermekeink gazdag és komoly játékelménnel növekedjenek föl. Ezáltal váljanak érzékennyé minden értékre, és erőssé minden kihívás méltó kezelésére. Felnőtt korukban is szeressenek komolyan játszani, amely életük végéig a tanulásnak, az érlelődésnek és az örömmnek a forrása lesz. Az új városi játszótér is ezt szolgálja.

Csobolyó Miklósné

Gyermekszáj

Sok kicsi gyerek rohangál a Községi Ház udvarán. Az egyik lelkesen beszél társának valakiről ezt mondván: „az meg kussoljon”, majd meglátván Zoli bácsit (a református lelkészt) odakiáltja neki még ugyanazzal a légvétellel: „áldás, békesség”.

Csak azt kívánjuk e fiúcskának, hogy felnőve se kíváncsi rosszabbat embertársának, és hogy felnőve se mulassza el a helyénvaló és illő köszön(t)ést még indulatos pillanataiban sem ugyan úgy, ahogy azt most, gyermeki egyszerűséggel tette.

Osztálykirándulásunkon a gyerekek felfedezik a plakátokat. Az egyik egy nő fejet ábrázol „glóriával”. Az egyik kisfiú megszólal: „itt van Jézus anyja, Erzsébet. Attila meg erősködik, hogy Gizi néni azt

tanította, hogy Jézus anyja, Mária. Már-már hajba kapnak azon, hogy ki volt Jézus anyja, amikor sikerül meggyőzőnöm Milánt arról, hogy ez egy plakát, ami az Erzsébet utalványt reklámozza. És arról is, hogy Gizi néni helyesen tanította, hogy Jézus anyja Mária. Nehezen, de elfogadja, bár az még magyarázatra vár nála, hogy mit keres ott a „glória”. Nagy öröm, ha az iskolában tanulnak megjelennek az életben akár kérdések és viták formájában, mert tudjuk: Non scolae, sed vitae discimus. Nem az iskolának, hanem az életnek tanulunk.

Moziba vittem tanítványaimat. Egy mese második részét néztük, s az egyik kislány hangosan zokogott. Ölembbe vettem s kérdeztem, mi a baj. Kimentünk, és ott elmesélte, hogy ennek a mesének látta az első részét, ahol a mókuskának eltörött a lába. Annyira sajnálja, hogy nem szeretné nézni ezt a filmet. Kint töltöttem vele az időt és sokat beszélgettünk arról, hogy ez előfordulhat, de a törött láb meg is gyógyul.

Ebben a nagyon elvetemült, rossz és érzéketlen világban jó látni az ilyen könnyeket. Jó volna, ha sok ilyen sírás lenne szemben az- zal, hogy már a gyermekek is olykor érzéketlenül szembesülnek a horror filmekkel vagy a valós tragédiákkal.

Jószágotánk ezt a szerepet is betölthetné, ahol a kisgyerekeknek lehetne kedvenc állatuk, akikért aggódnának, akiknek örülnének, akiket ha kell, megkönnyeznének, de a mindennapos gondoskodást is megélhetnék. Ennek jegyében is örömmel látjuk naponta azokat a gyermekeket, akik almahéjjal, dinynehéjjal, vagy más étellel fejezik ki az állatok iránti szeretetüket.

Csobolyó Miklósné

Harcok a Jóságportán

Mindennapos tapasztalatunk az emberi brutalitás, gorombaság, bántási, sértési készség, sőt sokszor belső kényszer. Tudjuk, hogy a társadalom tele van igazságtalansággal, s az igazságtalanságnak bántó megnyilatkozásaival. Ilyen lett az ember egyénileg és közösségileg. Ez az, amit talán eltérő értelmezéssel, de bűnnek, gyarlóságnak nevez a jog, az etika és a teológia is. Az ember bűnös és gyarló.

Hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy az emberen kívüli természet megőrzött mindent a teremtés harmóniájából. De ez sem igaz. A teremtéskor elhangzott „jó” minősítés ma a természetről sem mondható el. Persze mentegetjük a természetet, hogy ott csak annyi a brutalitás, kegyetlenség és véraldozat, amennyi a létfenntartáshoz és a fajfenntartáshoz szükséges. Az oroszlánnak ölni kell a mindennapi falatért, a hímeknek pedig meg kell küzdeni az utódok születése érdekében. Túl szép ez a megállapítás. Sajnos a természetben, az állatvilágban és a parazitákkal teljes növényvilágban is megvan a készség, sőt belső kényszer a másik bántására, méghozzá nem csak a fajok között, hanem egyes fajokon belül is. A Jóságportánk számos példáját adja ennek.

Áll az egyik ló a másik mellett, és egyszer csak óriásit rüg belé. Egy másik órában, szintén lehorgasztott fejjel, szinte unatkozva ácsorognak, s minden indok nélkül az egyik kap egy nagy harapást a másiktól. Van elég széna, van elég víz, a fajfenntartás vágya pedig szóba sem jön két herélt között. Miért rúgják, miért harapják egymást?

Térdig járnak a kecskék, libák, kakasok, birkák a zöldben, és egyszer csak csipnek, öklelnek, harapnak egymásba. Már egyik sem éhes, és szó sincs természetes vágyról, csak természetes gorombaságról, bántási készségről és kényszerről van szó az állatok között is. Újabb mentséget kereshetnénk az ősi ösztönökben, amelyek a házias környezetben is előjönnek. De tudjuk, hogy már ezek az ősi ösztönök is a megromlott természet részei, hiszen szó sem volt a teremtésben arról, hogy az állatok majd egymást fogják enni. Az ember ezen a természetben tud jó és rossz irányba változtatni. Tud oroszlánt szelídíteni, és tud jámbor kutyákat harci ebekké nevelni. Az embernek kulcsszerepe van az állatok viselkedésében, de nem csak a nevelés terén, hanem filozófiai, teológiai értelemben is.

A biblikus bölcelet szerint, amikor az ember, mint a teremtés koronája ezzel a koronával visszaélt, és az Teremtőjével szembehelyezkedett, ellene lázadt, akkor ebbe a lázadásba belerántotta a természetet is. Innen a diszharmónia a természet világában, amely nem csak a fennmaradást biztosítja, hanem attól teljesen függetlenül is öncélú bántásként – csak úgy, mint az emberek között – megjelenik. Az állatok és növények is szeretik csak úgy rugdosni, fojtogatni egymást, nem csak az ember. Nem csak az ember esett bűnbe, hanem a természet is.

De van megoldás. A keresztény hit szerint az ember romlásából az Isten kegyelme által gyógyulhat. Minél többen lesznek azok, akik a Krisztusban megjelent kegyelmet magukra veszik, és a kárhozatos életből az üdvösséges élet felé fordulnak, annál harmonikusabb, igazságosabb és boldogabb lesz a társadalom és a természet is. Igen, a természet is gyógyulna az ember gyógyulásával ugyanúgy, ahogy betegedett az ember betegedésével. Sajnos mi vagyunk a hibásak ebben is, de ígéretes felelősséget hordozunk, mert nem vagyunk magunkra hagyva ebben sem.

Augusztus 20-án, amikor hálát adunk az ezeréves magyar államiségért, szervezett nemzeti létünkért; amikor hálát adunk az új kenyérért és a jóízű gyümölcsökért, akkor mindezekben a megbékélésnek és harmonizálódásnak nagy lehetőségeit is lássuk.

A társadalom és a természet fennmaradásának nem harcra, rugdosásra, harapdálásra és bántásra van szüksége, hanem elsősorban Isten iránti hálára s abból fakadóan egymás iránti szeretetre, együttműködésre. Az állatok, még a háziállatok értelmetlen hadakozása is inspirálhat erre. Tanuljunk belőle!

Dr. Bóna Zoltán

A mangalicáról

A szó jelentése: „zsíros sertés”. Zsírjában legjobb a zsírsavak aránya. A balkán és a Kárpá-medence kukoricát termelő területein tenyésztették ki a helyi vadsertésekből. A malacai ugyan olyan csíkosak, mint a vadsertés malacok. A szőrzete a vadsertéstől eltérően nem szálkás, hanem göndör gyapjas.

A képeken látható mangalicák megtekinthetők a Józsaágyortán

A XII. századtól kezdték meg a tenyésztését, és a XIX. századra kedvelt fajtává vált. Fűtetlen ólakban is jól hízik. 15-20 cm vastag szalonnát is kifejleszt. 10% alatti a vágási vesztesége, míg ez a húsertéseknél 20%. A legelőket a legjobban hasznosítja. Igen jól pigmentált, palaszürke bőre és emlője van. A patája fekete.

Tartása külterjes volt, de az 1700-as évektől mind belterjesebbé vált az abrakos hizlalással. Tájfajtai közül legjobb a bakonyi és a szalontai. A balkánon a sumádiai sertéssel keresztezték, mert így az utód hízekonyabb lett. Arad környékén József főherceg kisjenői tenyészete új, hízekonyabb tájfajtaát produkált.

A mangalica végleges formája az 1800-as évek közepére alakult ki. Színváltozatai:

szőke göndör szőrű, fekete göndör szőrű, fecskehasú, vadas színű és az ordas. Magában rosszul hízik, legalább párban vagy falkában kell hizlalni. A hizlaláskor kukorica és árpa keverékkel kell etetni. Az utolsó három hétben makkkal érdemes hizlalni, hogy a szalonnája kemény tartású legyen. A hizlalás előtt a gyomrot burgonyával, tökkel és vörös paréj etetésével tágtíjuk ki. A falkás hizlalást Nagytétényben, Kőbányán és Győrben moslékos hizlaldában kísérletezték ki dr. Orosz Dániel irányításával.

Pácolt füstölt sonkája a legízletesebb, mert nem száraz, hanem zsírral márványozott. Szalámi gyártására a feljavított öreg kocák és ártányok húsa a legalkalmasabb.

1927-ben indult be a törzskönyvezés, és 1943-ig 30100 törzskönyvezett mangalica tenyészállat volt. 1950-től az állomány rohamosan csökkent, 1973-ra védetté kellett nyilvánítani a fajtát a létszámcsökkenés miatt. 2001-re törzskönyvezett szőke mangalica koca 1100 db, fecskehasú mangalica koca 140 db, vörös szőrű mangalica koca 190 db volt. Reménység szerint ezek a számok az elmúlt évtizedben növekedtek.

Dr. Teleki József

„100 év magány” helyett

Gabriel García Márquez: Száz év magány című regényének színhelye Macondo, egy képzeletbeli városka az őserdők mélyén, ahol a Buendiák évszázados történetét figyelemmel kísérhetjük. Az „összülők” és hat generáció küzdelme az emberi létért, harca a magány és a sivár, céltalan élet ellen. A városka felvirágzik, majd elpusztul, de a Buendiák sorsa lényegében változatlan, gazdagon vagy a nyomorral küzdve egyaránt a társtalanság, az egyhangúság ellen láznak.

A Magyar Cserkészszövetség megalakulásának 100. évfordulóját ünnepeljük. 1912. december 28. napján a Kálvin téri Református Templom adott helyszínt az alakulásnak. A születésnap alkalmával az ünnepelt általában végiggondolja az elmúlt évek eseményeit, történéseit és értékeli. „Oh ég, isten! mi végre alkotál?” - teszi fel a nagy kérdést Petőfi: Az apostol című művében, és helytálló most is megkérdezni maguktól, hogy miért szükséges a Cserkészszövetség létezése, miért jó cserkésznek lenni?

A több mint 20 éves csapatmúlttal színes eseményeket tudunk felsorolni. Bejártuk a Duna és a Tisza teljes hosszát hajókkal, biciklikkel. Meghódítottuk a Mátra csúcsát siléccel, bakancssal, és a „Magyar tengerben” számtalanszor fürödtünk. Már egy éve nyújt örömet a Jóságporta lakóinak szeretete, és a lovaglással is haladunk. Nyolcfős kontingensünk idén Svájcban

táborozott két és fél hétig. A szemfülesebbek megtanulhatnak idegen nyelveket, rovási, csomót köti. Vezetőink igyekeznek tudásukat, ismereteiket átadni és jóra, emberségre, magyarságra nevelni.

Azonban ha csak egy érvelhetne kiválasztani a cserkészlet létjogosultságának alapjaként, akkor a közösséget választanám. Lord Baden Powel, brit katonatiszt, a cserkészlet megalapítója azzal a céllal indította el mozgalmát, hogy az utcán kallódó fiúkat összefogja, és tartalommal töltsen meg napjaikat. Megítélésem szerint korunk nagy problémája a magány, amire Márquez is figyelmeztet, sőt 21. századunk sajátsága a társasági magány. Az internet lehetősége határtalan, a facebookon, skypon korlát és ellenőrzés nélkül oszthatunk meg mindent fiataljaink önmagukról. A telefon minden létező körülmények között, utcán, buszon, iskolában lóg a fülükön, szórakoztatva/zavarva a mellettük lévőket a személyes információikkal. Mindent tud mindenki mindenkiről, de igazán senki nincs a másik mellett, nincs, akikkel személyesen beszélni lehetne, és nincs társa/társasága a fiatalságnak. A szerelmi kapcsolatok ugyan partnerséget jelentenek, de nem tudják pótolni a közösségi alkalmakat, a közösségi tartozás felemelő érzését.

Cserkésznek lenni közösséghez tartozást jelent, azt, hogy egy nagy egésznek a cserkész részese. A siker, a kudarc, az alkotás öröme közös. Cserkészként számítanak rád a csapatban a közös alkalmakon, a kiránduláson, a ló hátán és a hajóban. És a kapcsolat kölcsönös. A cserkész támaszkodhat a csapatára és a cserkészársaira. A negyedik cserkész törvényünk így szól: A cserkész mindent cserkésztestvérének tekint. A testvériségben pedig szeretet van, megértés és együttműködés. Csapatuk sem tökéletes. Gondok, emberi nehézségek okoznak problémát. Azonban folytatjuk a munkánkat, mert így tudunk segítő kezet nyújtani egymásnak és másoknak. Így tudták cserkészseink egymást a világ különböző részéről Svájcban testvérként köszönteni. Mert a cserkészlet közös bennünk.

Az egyetlen igazi veszély az életünkben a magányosság. Igazán csak az elrekesztett ajtók és a zárt szívek veszélyesek. Amire Márquez figyelmeztetni akar művében, és amiért a cserkészlet is létezik az az, hogy minden eszközt meg kell ragadni, ami együtt tartja az embereket.

Dr. Csobolyó Eszter

A szeretet nyelvei

A szeretetet többféleképpen lehet kifejezni, és csak azt tudjuk adni másoknak, amire hitünk, neveltetésünk, környezetünk és személyes hajlamaink hatására ráhangolódtunk. A párkapcsolatokban különösen fontos odafigyelni arra, hogy közös szeretet nyelvet beszéljen a férfi és a nő, mert a házasságok működőképességéhez ez nagyon fontos tényező lehet.

Gary Chapman, amerikai keresztnyelv családterapeuta 20 éves tanácsadói tapasztalata alapján 5 szeretetnyelv típust állapított meg: elismerő szavak, minőségi idő, ajándékozás, szívességek, testi érintés.

Elismerő szavak

A szakemberek szerint ez az első a szeretetnyelvek sorában. Azok vannak a legtöbben, akik mondani és hallani is szeretik a szeretetet. Aki ezen a nyelven ért és beszél, az igényli a dicséretet, a szóbeli elismerést, és rosszul érzi magát, ha a társa fukarkodik velük.

- Szánjunk rá egy estét, hogy házastársunk megosztassa velünk álmait, vágyait és ambícióit. Ha figyelmesen hallgatjuk, legbensőbb titkai tárulhatnak fel előttünk. Próbáljuk beleélni magunkat az ő helyzetébe, s őszintén és szeretettel bátorítsuk őt törekvéseiben. Milyen konkrét segítséget nyújthatunk céljai eléréséhez?
- Értékeljük kommunikációs szokásainkat és stílusunkat. Kéréssel, javaslattal és útmutatással fordulunk társunkhoz, vagy követelés, ultimátum, sőt fenyegetés árad szavainkból? Ne feledjük, a szeretetre alapvetően a választás, a szabad akarat és az önkéntes szolgálat a jellemző.

Testi érintés

Az egyik legkönnyebben érthető szeretetnyelv. A tapasztalatok alapján lelkileg sokkal egészségesebbek azok a gyerekek, akiket kiskorukban sokat ölelgettek, babusgattak. Testünknek szüksége van gyengédségre. Minden, ami vagyunk, testünkben lakozik, így aki testünket érinti, bennünket érint meg.

- Talán még sohasem beszéltünk nyíltan a házastársunkkal arról, hogy milyen érintéseket tartunk kellemesnek. Beszéljük meg egymással, milyen érzelmi, szexuális és pszichés vonatkozásai vannak az érintésnek testünk különböző pontjain.
- Vegyük sorra azokat a körülményeket, helyeket és érintésmódokat, amelyek kedvező hatással lehetnek testi kapcsolatunkra. Például milyen mértékű és természetű testi érintésre vágyunk, mikor munka után hazaérünk? Ha mások az igényeink, keressünk kompromisszumos megoldást úgy, hogy mindketten egymást részesítsük előnyben.

Ajándékozás

Mindenki szeretet ajándékot kapni, de akinek különösen fontos az ajándékozás, az ezen a nyelven beszél. Az ajándékozás a másikra gondolás szimbóluma, a

szeretet látható jele. Vannak, akiknek a látható jelek fontosabbak, mint a többi. Ők azok, akik például a jegygyűrű hordásához különösképpen ragaszkodnak. Ha partnerünk szeretetnyelvre az ajándékozás, gondolkunk mindig arra, hogy látható jelek nélkül kételkedik szeretetünkben, ezért gyakran lepjük meg őt! Az ajándék értéke másodlagos, lényege a szimbolikus jelleg.

Szívességek

Ha a feleség a férjtől azt hallja: „Tudom, hogy szeretsz, mert mindig tiszta és rendes körülöttem minden, főzől, mosol, vasalsz rám”, akkor elképzelhető, hogy a szívességek az ő szeretetnyelve. Mindezek a tevékenységek kicsiny szolgálatként foghatók fel, amelyek tervezést, időt és fáradságot igényelnek. Jézus egy egyszerű, de nagyon hatásos példát mutatott a szolgálatra: megmosta tanítványai lábát. Tartsuk szem előtt, hogy a szívesen végzett szolgálatokat nem lehet kikényszeríteni, csak szabadon adhatjuk, s fogadhatjuk el egymás szolgálatait.

- Még ha teljesítjük is házastársunk kéréseit, sokszor akkor is a magunk módján, a saját elképzelésünk szerint tesszük ezt. A szeretetből végzett szolgálat azt jelenti, hogy a házastársunk elvárásait vesszük figyelembe. Kérjük társunktól részletes útmutatást kérése teljesítéséhez, s ennek megfelelően cselekedjünk.
- Válasszunk ki három olyan feladatot, melyeknek elvégzésével örömet szerezhetünk társunknak, s lepjük meg őt azzal, hogy kérés nélkül elvégezzük helyette.

Minőségi idő

Megesik, hogy bár sok időt töltünk valakivel, úgy érezzük, hogy csak elvagyunk egymás mellett. Aki ezen a nyelven ért, az tartalmas, szórakoztató együttlétekre vágyik a párjával, olyan programokat szeretne, amelyek közelebb hozzák őket.

A házastársi kapcsolatban mind az öt szeretetnyelvre szükség van, de egyénenként különböző mértékben. Lehet, hogy magunkban két-három szeretetnyelvet is felfedezünk, ezáltal társunknak több lehetősége van szeretetének kifejezésére.

És végezetül egy fontos szempont: házastársunk szeretetét nem kényszeríthetjük ki. Míg a követelések gátakat emel, minden kérés és biztató szó megmutatja az utat az igazi szeretet felé. Tanuljunk meg házastársunk szeretetnyelvét „anyanyelvi szinten” beszélni!

Szilvia Gabriella

A határokon átvívelő nemzetegyesítés kormányzatunknak egyik legfontosabb vállalása, amely a lelki, családi és kulturális kapcsolatok támogatása mellett nagy jelentőséggel és ígéretes tartalommal bír a nemzetpolitika és nemzetgazdaság terén is. **Dsida Jenő verse** meghatóan példázza az összetartozás, sőt elszakíthatatlanság valóságát, az egymásnak nyújtandó és nyújtható testi-lelki segítség szükségszerűségét.

Dsida Jenő a trianoni döntés sokkjában menekül Csokonai sírjához, s nyer ott megerősítést és megbékélést. A XXI. század globalizációs sokkja szintén nagy kihívást jelent nemzeti kultúránk és összetartozásunk számára. E gyönyörű vers segítsen bennünket, hogy a Kárpát-medencében és szerte a világban szétszóródott magyarok keressék egymást, és találkozásuk megnyugvást és megerősödést jelentsen.

Dr. Bóna Zoltán

Az alábbi verset június 4-én, a Trianon Emlékparkban Portik-Cseres Éva szavalta el a békediktátum aláírásának 92. évfordulóján

Csokonai sírjánál

”A Reményhez” című Csokonai-vers dallamára éneklő másfélmillió zarándok.

Hol bolyong a lelked,
szólj, Csokonai
Szólítnak a lelked
bús rokonai,
szólítnak, keresnek,
hívnak epedőn,
ödöngvén a keshedt
ódon temetőn.
Vén fejfák közt vánszorogva,
Erdélyből jöven,
vágyunk állni szívszorongva
sírhalmod tövén,
állni hajtott fővel

mozdulatlanul,
írott néma kövel
szólni szótlantul.

Megmozdul a szellő,
porladt rokonok
melléből lehellő, -
zizeg a homok,
zizegnek a lombok
és amerre látsz,
hajladozva bólog,
reszket az akác.
Bú a szívben, könny a szemben.
Hirdeti a kő:
Itt született Debrecenben
s itt pihent meg ő,
Hatvan utca-végen
fekhelye vagyon,
teste régesrégen
homok, dudva, gyom.

Minden ismerősid
rád támadtanak,
rád döltek az ősi
kollégyom-falak,
zargatták a költőt
morc professzorok,
átkokat üvöltött
mindenegy torok.
Te meg mentél, vándoroltál,
száműzött szegény
s veled ment az ősi oltár
veled ment a fény.
Bakony-erdőn ágyat
múzsakéz vetett
s békötözte lágyan
sebhedt szívedet.

Ám a tiszta hűség
tovább megmarad
mint a keserűség
s a kemény harag. -
Mint eb, kit a gyatra
gazda elzavart,
fordul alkonyatra,

megtért, hazatart,
Te is mentél széllal szembe,
árnyad egyre nőtt,
visszatértél Debrecenbe
a halál előtt,
itt hulltál romokba,
mikor este lett
s rejtéd hús homokba
lázás testedet.

Merre leng a lelked?
- szólj, Csokonai!
Szólítanak a lelked
dült rokonai,
üzöttek, bolyongók,
megvert magyarok,
kikre ordas gondok
szája agyarog,
sírodat, mint dús, nagy asztalt,
ülik körbe, lásd:
akit senki sem vigasztalt,
adj vigasztalást!
Etess meg ebédvel,
adj hit-falatot,
itass meg igéddel,
bölcs magyar halott!

Meglendül a szellő,
szólva száll a szél,
sírokból lehellő
légáram beszél,
leng, suhogva hajlik,
borzong, merre látsz,
tengerként morajlik,
zsong ezer akác.
Halk sírással felidézett
hangok zengenek.
Mily káprázat! Mily ígézet!
Végigrengenek
a sírok idővert
korhadt csonkjai,
zúg a temetőkert,
szól Csokonai:

«Halld beszédem imhol.
Hazád az a föld
akkor is, ha gyilkos
és ha már megölt
és ha házad, ólad
füstölgő romok
s fut a föld alólad,
mint futóhomok.
Nézd, Debrecen porhomokja
futna szerteszét,
de akácok marka fogja,
tartja a kezét,

ölelik, csittitják
izmos és kerek
karjukkal, szorítják
szívós gyökerek.

Halld: a tiszta hűség
tovább megmarad,
mint a keserűség
s a kemény harag.
Míg a földön csúszol
s napnyugtáig érsz,
százszor elbucúzol,
százszor visszatérsz.
Lehet, földed úgy ereszt el,
mint gaz mostoha,
de ha egyszer belefekszel,
nem dob ki soha,
mikor ágyat vet majd
s végkép befogad,
szíjas gyökeret hajt
csontod és fogad.

Menj haza akácul
s ha nyugonni tér
tested és aláhull,
légy te a gyökér,
holtak itt is, ott is,
több már el se fér,
millió halott és
milliárd gyökér.
Vezekel az ősi vétek
ősi föld alatt.
Holt karokkal öleljétek,
míg el nem szalad,
szőjétek keményen
újra át meg át
s megkötött fővényen
játszik unokád.»

Elhallgat a szózat.
Egy bozontos ág,
egy fűszál se borzad.
Méla némaság.
Csak bent zsong a zsoldár:
Hálánk csókjai
illetnek, hogy szóltál,
jó Csokonai!
Vándorbotunk, régi jussunk,
vígy a homokon
Induljunk, hogy hazajussunk!
Ég veled, rokon!
Béborult a hús ég,
hús esője sír.
Hazahív a hűség
s otthonunk a sír.

A halálbüntetésről

A halálbüntetés jogossága, igazságossága és szükségszerűsége hazánkban és a világban ismétlődően felmerülő, vitathatatlanul fontos kérdés. Pro és kontra hallhatunk róla politikai, közéleti, szakmai fórumokon egyaránt, valamint mindennapi beszélgetések témájaként is gyakran előfordul. Vallási, jogi, erkölcsi és ésszerűségi szempontból is olyan logikus, érvekkel alátámasztott állásfoglalások és vélemények születtek és születnek, amelyek ellentétes válaszokat fogalmaznak meg.

E téma aktualitását a Büntető Törvénykönyv közelmúltban történő szigorító módosításán, a hazánkban elkövetett számos kegyetlen és aljas bűncselekményekről szóló értesüléseken túl, a tengerentúlon a nemrégiben történt, felháborodásra és megrendülésre okot adó esemény is fokozza. A társadalom tagjaiban ilyen és hasonló esemény hallatán okkal merül fel a kérdés, hogy vajon jár-e egy olyan embernek az élethez való jog, aki 12 ártatlan, csupán kikapcsolódásra vágyó ember élethez való, továbbá közel félszáz ember testi épséghez való jogát szándékosan, pusztán hírnév iránti vágyból eltiporta. E kérdés eldöntésére a helyi igazságszolgáltatás rendelkezik jogosultsággal, amely eredményeként a halálbüntetés reális lehetősége fennáll.

Nemzeti és nemzetközi jogforrások miatt a magyarországi halálbüntetés közeljövőbeli visszaállításának reális esélye azonban aligha áll fenn. Ugyan nemzetközi fórumokon érte kritika az Alaptörvényt amiatt is, hogy az nem tartalmazza explicit módon a halálbüntetés tilalmát, azonban érdemes megemlíteni, hogy ezt a korábbi alkotmányunk¹ sem tette. A halálbüntetés alkotmányellenességét az Alkotmánybíróság állapította meg 1990-ben². E büntetési nem bevezetésének lehetőségét továbbá az Európai Unióhoz való tartozásunk és egyéb nemzetközi szerződésekben vállalt kötelezettségünk is kizárja.

Léteznek azonban olyan jogrendszerek, köztük az Egyesült Államok, ahol – legalábbis egyes államokban – az élet kioltása törvényes büntetési nemként szerepel, ami – érthető módon – gyakran politikai és társadalmi viták alapját képezi.

A halálbüntetést támogatók a legfőbb érvként a megelőzést említik. A büntetőjoggal foglalkozó szakirodalom a megelőzésnek leggyakrabban két formáját említi:

Az egyéni megelőzés (speciálprevenció) célja az, hogy a bűncselekményt elkövető személyt megakadályozza abban, hogy a jövőben további törvénysértést kövessen el. A halálbüntetés e célt, kétséget kizáróan eléri. Ellenérvként említhető azonban az, hogy ezt a tényleges élethosszig tartó szabadságvesztés is megvalósíthatja, azzal a jelentős különbséggel, hogy tévedés esetén – amire sajnálatos módon számos alkalommal volt példa – nem kell az állam-

nak és a társadalomnak egy ártatlan élet kioltásának jóvátehetetlen és végleges terhét, felelősségét és kárát viselnie. Az általános megelőzés (generálprevenció) lényeg az, hogy a büntetés elrettentsé a társadalom többi tagját hasonló bűncselekmények elkövetésétől. A halálbüntetés tekintetében e cél megvalósulása erősen vitatott. Számos vélemény szerint a halálbüntetéssel szankcionálható cselekmények elkövetői számára – erkölcsi, szellemi, lelki és tudati állapotuk miatt – az esetek többségében nem jelent visszatartó erőt a halálbüntetés kilátásba helyezése. Egyes álláspontok szerint az életfogytig tartó börtön hatékonyabban szolgálja ezt a célt. Ezzel ellentétben egy amerikai egyetem kutatása szerint a halálbüntetés bizonyíthatóan elretteníti az elkövetők egy részét. Kimutatásuk szerint a végrehajtott halálbüntetések számával arányosan csökken a gyilkosságok száma. Számszerűsítve minden kivégzés 74-gyel csökkenti a gyilkosságok számát a következő évben. Ez alapján okkal vetődhet fel a kérdés: „Biztosak lehetünk-e abban, hogy az élethez való jogot akkor védjük, ha egy gyilkost életben hagyunk, azonban ezzel 74 embert esetleg halálra ítélnünk?”

A halálbüntetés vallási és erkölcsi szempontból is igen összetett kérdés. A világvallások tanításai, tanítói és követői körében is megosztott véleményeket találhatunk. A Kereszténység esetében sincs ez másként, hiszen a Bibliából is különböző válaszokat kaphatunk. A Tórában több helyen olvashatunk a halálbüntetésről, valamint a közismert *szemet szemért, fogat fogért* elv is annak létjogosultságát támasztja alá. Ugyanakkor a Krisztushoz tartozók, más néven keresztyének nem feledkezhetnek meg arról, hogy maga Jézus Krisztus is megmentett egy embert a megkövezéstől és ezt mondta: „Aki büntelen közületek, az vesse rá az első követ.” (Jn 8,7)

Nem létezik tehát egyértelműen helyes megoldás ebben az igen súlyos témában. Különböző szempontokból, különböző érveket lehet csupán egymás mellé felsorakoztatni. A nyugati világban azonban egyértelműen a halálbüntetés tiltása felé billen jelenleg a mérleg. E mögött bizonyára az a vallási és jogi szempont- és fogalomrendszer ötvöző nézet is állhat, amelyet a már említett Alkotmánybírósági határozat is tartalmaz. Ez alapján az emberi élet nem jog, hanem jogon kívüli, a jog számára megfoghatatlan, transzcendens érték. Az állam és a társadalom tehát nem jogosult az életet elvenni, hiszen azt a jogokkal ellentétben – mint a szabadság, tulajdonjog, egyéb jogosultság – nem ő biztosítja az emberek számára. Az életet tehát kizárólag az államok és társadalmak fölött álló transzcendens erő veheti el, amely azt mindenki számára adta. Ezt az erőt mi a Szentháromság Istenben ismerjük fel és el.

Dr. Bóna Balázs

1 1949. évi XX. törvény

2 23/1990. (X. 31) AB határozat

Bibliai kvíz

Kedves Olvasóink!

Az alábbiakban egy kis játékra hívjuk Önöket. A Szentírással kapcsolatban teszünk fel kérdéseket, melyeknek számát a helyes válasz betűjelével párosítva küldjük el a szilvay.balazs@freemail.hu e-mail címre nevükkel és címükkel együtt. A beküldők között értékes könyvcsomagot és meglepetés ajándékot sorsolunk ki. Jó szórakozást kíván az SDG Közösség!

1. Hány könyvből áll a protestáns Ószövetség, illetve a zsidó Biblia?

- a) 39
- b) 46
- c) 27
- d) 66

2. Hány könyvből áll az Újszövetség?

- a) 39
- b) 46
- c) 27
- d) 66

3. Hogy hívjuk a Tóra első görög fordítását?

- a) Septimus
- b) Septuaginta
- c) September
- d) Septofort

4. Hogy hívják az első latin fordítást, mely Szent Jeromos munkája?

- a) Vulgáris
- b) Vulkanizálás
- c) Vulgata
- d) Vouliagmeni

5. Hogy hívják a zsinagógák arámi Biblia fordítását?

- a) Tangens
- b) Tandem
- c) Tarot
- d) Targum

6. Melyik a leghosszabb fejezet a Bibliában?

- a) I Mózes 25.
- b) V Mózes 4.
- c) 119. Zsoltár
- d) I Sámuel 2.

7. Melyik a legrövidebb fejezet a Bibliában?

- a) 117. Zsoltár
- b) Énekek Éneke 2.
- c) Ruth 4
- d) Máté Evangéliuma 3.

KVÍZ

8. Mit jelent a Biblia szó?

- a) Szentírás
- b) Szent szöveg
- c) Könyvek
- d) Füzet

9. Az alábbiak közül melyik apokrif?

- a) Sámuel könyve
- b) Énekek éneke
- c) Judit könyve
- d) Ruth könyve

10. Ki volt az a canterbury érsek, aki a Biblia könyveit (iratait) fejezetekre (részekre) osztotta?

- a) Robert Langdon
- b) Stephen Langton
- c) Stephen Knight
- d) Charles Knight

11. A 10-es kérdés érseke melyik században élt?

- a) XI.
- b) XII.
- c) XIII.
- d) XIV.

12. Mikor volt a Jamniai Zsinat, melyen megszületett az Ószövetség?

- a) Kr. u. 70 k.
- b) Kr. u. 80 k.
- c) Kr. u. 90 k.
- d) Kr. u. 100 k.

13. A Biblia kanonizációja a III. Karthagói Zsinaton zárult le. Melyik évben?

- a) Kr. e. 397
- b) Kr. u. 397
- c) 1097
- d) 1397

13+1. Melyik nincs benne a református teológia „5 sola”-jában? ;)

- a) Sola Scriptura
- b) Sola Gratia
- c) Sola Bona
- d) Sola Fide

A hét gondolata a térség lelkészeitől

**Minden vasárnap 12 óra után
a Lakihegy Rádióban.**

FM 107 MHz

DUNAVARSÁNY A TÉVÉBEN!

**A PR Telekom hálózaton
a C10-es csatornán!**

IMPRESSZUM

SOLI DEO GLORIA – evangéliumi, közéleti folyóirat

Ingyenes, időszaki kiadvány

Kiadó: SDG Közösség

Főszerkesztő: Dr. Szilvay Balázs

Szerkesztőbizottság: Csobolyó Katalin, Dr. Bóna Balázs, Dr. Kun László, Veres Enikő

Készült: az Ex-Kop Nyomdaipari Bt. gondozásában

Példányszám: 800-1.000 db

Cikkek leadása: folyamatosan, a szilvay.balazs@freemail.hu e-mail címen